

Psalm 118 Eeuwig duurt haar trouw!

vers 4 t/m 7

Wie de Eeuwige vreest, zeggen: "Eeuwig duurt haar trouw"

In mijn nood heb ik geroepen: "Eeuwige!" En de Eeuwige antwoorde, zij gaf mij ruimte.

Met de Eeuwige aan mijn zijde heb ik niets te vrezen, wat kunnen mensen mij doen?

Het is even wennen misschien, om je **God als vrouw** voor te stellen. Maar dat is wel wat ik bij deze oefening doe en waar ik je bij uitnodig. Want of God een kerel is, een Heer ver weg, is maar zeer de vraag. Misschien is het een mooie tussenstap om je de vrouwelijke eigenschappen van God voor ogen te nemen. Of om in Psalm 118 'hem' eens door 'haar' te vervangen.

God is liefde, dat zijn we denk ik wel met elkaar eens. Kan God ook Moederliefde zijn? Vers 8 en 9 worden dan bijvoorbeeld: Beter te schuilen bij de Liefde dan te vertrouwen op mensen. Beter te schuilen bij Moederliefde dan te vertrouwen op mannen met macht.

Dat klinkt en associeert behoorlijk anders dan de mannelijke variant. Dat associëren is juist wat we doen, omdat we God niet als object zien of horen. Alles wat we voelen van en over God, moeten we associëren met iets wat we kennen. In deze Psalm wordt God verbonden aan een lied (in vers 14) en aan licht (in vers 27). Kun je je daarbij een zingende vrouw voorstellen of een meisje dat een kaars aansteekt?

Wat voelt prettig voor jou? Een moederfiguur? Of laat je de koppeling met mensen liever los? Dat kan ook heel goed.

Hoe voelt Moeder Aarde? Moeder Natuur? Moederliefde? Maria? Liefde?

Hoe is het om Heer te vervangen door De Ene, of de Eeuwige?

Waar is God? Voor mij is 'Onze Vader in de hemel', best ver boven me. Moeder aarde is onder me, dan kan ze me opvangen, daar kan ze me dragen. Kun je voelen hoe dat voor jou is?

Welke talenten, eigenschappen en gaven van jou, zouden door deze Moedergod gezien worden? Wat in jou zou door haar gewaardeerd worden? Neem even de tijd om daar zelf ook aandacht en waardering aan te geven. Waar voel je dat in je lichaam?

In de Bijbelvertaling van Pieter van Oussoren is Heer of HEER overal al weggebleven. De Ene klinkt daar.

Het is niet mijn bedoeling om al het mannelijke van God totaal over boord te gooien. Een beetje balans en meer ruimte voor het vrouwelijke kan denk ik wel voor een ruime blik zorgen. Daar oefen ik graag in.

Zin om te zingen?

Het lied "God heeft het eerste woord" is ook heel anders als je uitgaat van een vrouwelijk Godsbeeld. Probeer het eens. (In: "Zingen en bidden in huis en kerk" bijvoorbeeld)